

DZIEDZICZĄCY (1) *part praes act*

N pl f dziedziczące.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Otrzymujący w spadku; tu: o człowieku, który jako dziecko Boże ma prawo do otrzymania dóbr nadprzyrodzonych; w funkcji rzeczownika: A iefliście Chryštułowi/ naród Abráhámów iefteście: y wedle Obietnice dziedźicmi. Otóż małz: iż [...] niewiáfty okrczoné fą/ Chryštułá máią: córkámi Chryštułowymi fą/ y wedle Obietnice dziedźiczące. BiałKat I90v.

Cf **DZIEDZICZYĆ**

KN